

Frequenties van liefde

Frequenties
van
liefde

Hein Muyrers

Titel: Frequenties van liefde

Subtitel: Kosmisch zaad

Auteur: Hein Muyrers

Front cover: Hein Muyrers

Back cover : Hein Muyrers

Symbolen en tekeningen: Hein Muyrers

Copyright © 2016 Hein Muyrers

1e druk, 25 november 2016

ISBN: 9 789463 429306

Aad Guray Nameh

Jugaad Guray Nameh

Sat Guray Nameh

Siri Guru Devay Nameh

Namasté,

In essentie ben ik een andere jij en jij een andere ik.

In het AL omvattende en AL doordringende Akasha veld zijn wij onlosmakelijk met elkaar verbonden.

IN DE GROTE GEEST ZIJN WIJ ÉÉN.

*Aad Guray Nameh, Jugaad Guray Nameh
Sat Guray Nameh, Siri Guru Devay Nameh*

Ik buig voor de oer-Guru, de primaire bron van creatie, het leidend bewustzijn dat ons de weg wijst van duisternis naar licht. Ik buig voor de wijsheid door de eeuwen heen. Ik buig voor de WARE wijsheid. Ik buig voor de grote, onzichtbare wijsheid.

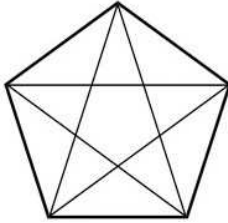
De Mangala Charn mantra zing ik voor jou. Dat het witte licht je voor altijd moge omringen en beschermen.

Mijn innigste wens is dat mijn boek ons leidt naar een wereld van harmonie, liefde en vrede. Een wereld waarin we de natuur weer omarmen, het ego oplost in de creatieve geest en het oog waarmee we HELDER ZIEN voor altijd blijft geopend.

Neem bij het maken van deze reis door mijn belevingswereld, mijn hologram, alleen mee wat met je hart resoneert. Creëer, zing en leef, tijdens jouw zoektocht naar de bron van het licht vooral je eigen lied van liefde (You-ni-verse)

Hein Muyrers

WE ARE ONE

WE ARE THE CHANGE

WE ARE

LOVE

Rico staart naar het beeld van zijn computer. De ziekte van zijn moeder, zijn leeftijd, het dreigende verlies van zijn baan alsook de onrust en hebzucht in de wereld hebben hem zwaar aan het denken gezet. Zich bewust zijnde van het feit dat er in zijn leven voortdurend synchroniciteiten plaatsvinden en dat toeval niet bestaat, trekt een geluidje op de computer zijn aandacht.

Via Facebook komt een bericht binnen. Melaine, een jonge Afrikaanse vrouw, stuurt hem een vriendschapsverzoek. 'Wie is Melaine?', denkt Rico. Wanneer hij haar profielfoto's ziet, gaat een trilling van herkenning door hem heen. Hij weet zeker dat hij haar eerder heeft ontmoet. Nadat hij Melaine's verzoek heeft geaccepteerd, dwalen zijn gedachten af naar zijn nieuwe vrienden. Zij onderzoeken, net als hij, de verbanden tussen microkosmos en macrokosmos. De wereld van de heilige geometrie, getal en muziek in relatie tot AL wat is. Iets wat Rico elke vrije minuut bezig houdt sinds hij in 2012 ontdekte, dat de Maya kalender gebaseerd is op frequenties en blijkt te eindigen op 21-12-2016.

Gedirigeerd door zijn geboortedatum, 21 december 1958, start Rico in 2012 zijn eigen onderzoek naar de betekenis van de Maya voorspellingen. Het vele veldwerk dat hij verricht, verzamelt hij in een spreadsheet. Door het bundelen van de verkregen informatie begint hij stapsgewijs de samenhang der dingen te zien. Hij bemerkt een mogelijke fout in de Gregoriaanse tijdrekening en vindt overeenkomsten tussen religieuze geschriften in relatie tot de zodiak.

Rico wordt zich bewust van de symbolische boodschappen in de architectonische hoogstandjes van de oude volkeren, de invloed

van muziek op alles wat zich binnen de schepping bevindt, de resonerende kracht van gedachten en woorden in relatie tot materie, de invloed van harmonische resonantie op de watermoleculen in ons lichaam, de kracht van meditatie, de magie van de constante phi, de heilige geometrie, het alles doordringende en verbindende Akasha veld, de kracht van liefde en de plek waar de Heilige Graal zich bevindt, de zetel van de ziel, het Christus- of kristalbewustzijn, de kosmische antenne in ons lichaam.

Sinds Rico in 2013, tijdens een meditatie sessie met de 432 Hz frequenties, in het Personare Soundcenter te Bussum, HET LICHT heeft ervaren, is het voor hem moeilijk om nog te kunnen aarden. Het gevoel van liefde dat tijdens die sessie door hem heen schoot is onbeschrijflijk.

Wanneer zijn vrouw en schoonzus hem komen ophalen, is hij er helemaal vol van. Hij vertelt wat er met hem gebeurd is en merkt meteen dat het niet gemakkelijk is om het intens beleefde gevoel van vreugde, geluk en liefde onder woorden te brengen.

Rico kan uren praten over de verbanden die hij heeft ontdekt en over wat hij in Bussum heeft beleefd. Even vindt hij gehoor bij zijn collega's waarmee hij in de loop der jaren een familiale band heeft opgebouwd. Er wordt naar hem geluisterd, maar omdat iedereen zijn eigen verplichtingen en werkzaamheden heeft kan hij zijn verhaal slechts mondjesmaat kwijt. Thuis trekt hij zich een tijdje terug in zijn eigen wereld.

Gelukkig krijgt hij van iedereen de tijd en ruimte om het ervarene een plaats te geven. Uiteindelijk lukt het hem om, bij tijd en wijle, terug te keren naar de wereld waar hij vandaan kwam.

Sinds dit ontwakingsmoment in Bussum, zoals Rico het zelf noemt, leeft hij meer in het NU en probeert hij zoveel mogelijk te

genieten van alle liefde en mooie dingen die hem omringen. Zijn innige wens om zijn verhaal aan iedereen te vertellen blijft niettemin in zijn hoofd rondzingen.

De dagen nadat Rico het vriendschapsverzoek van Melaine heeft bevestigd, wisselen ze meerdere korte berichten met elkaar uit. Bescheiden berichtjes, beleefd en op gepaste afstand.

Over afstand kun je ook spreken wanneer je de fysieke locaties kent waar beiden zich bevinden. Rico in Kunrade (Nederland) en Melaine in Elubo (Ghana). Volgens Google maps moeten er maar liefst 7768 kilometer overbrugd worden om van de ene plaats naar de andere te komen. Dat is negentig uur autorijden. De route van Zuid-Limburg via België, Luxemburg en Frankrijk, tot aan het in zuid Spanje liggende Gibraltar, heeft Rico weleens gereden. De oversteek naar Afrika heeft hij echter nog nooit gemaakt. Om met de auto in Elubo te geraken zal men eerst vanuit Gibraltar met de veerboot de oversteek naar Marokko moeten maken. Daarna doorkruis je Marokko en volg je de kustroute langs de westerse Sahara tot aan Nouakchott. Via Mauritanië, Mali en Ivoorkust kom je uiteindelijk in Ghana.

Het Ghaneese dorpje Elubo ligt twee kilometer ten oosten van het over de grens van Ivoorkust liggende Noé, tussen de steden Abidjan (Ivoorkust) en Accra (Ghana), een stukje boven de evenaar. Met een gemiddelde minimum temperatuur van drieëntwintig graden, een maximum van éénendertig graden en een zee temperatuur die altijd rond de achtentwintig graden Celcius ligt, kun je er aangenaam verpozen, ware het niet dat het aantal zonuren in de regentijd, enigszins tegenvalt.

Het dorp Kunrade, waar Rico al meer dan dertig jaar woont, behoort tot de gelijknamige parochie en maakt deel uit van de gemeente Voerendaal. Het dorp ligt tussen twee breuklijnen in

de aardkorst en staat bekend om de harde mergel die er gewonnen wordt. In december 2000 kwam het dorp in het nieuws toen de aarde bij de Kunraderbreuk tweeëntwintig keer beefde en honderddertig keer naschokte. Rico zat met zijn gezin in de woonkamer toen de muren begonnen te golven. Door de trillingen leek het alsof de wanden geen vaste vorm meer hadden en je er dwars doorheen kon lopen.

Kunrade staat bekend om de goede verbindingswegen en ligt vlakbij de winkelstad Heerlen. De oude stad Maastricht, waar ooit de Romeinen en de mysterieuze Kelten rondliepen, bevindt zich op 20 km afstand. In de richting van Duitsland, 18 km verderop, ligt Aken, de geboortestad van Rico's moeder, waar ten tijde van Karel de Grote de hoofdzetel van het Frankische rijk gevestigd was.

Rico's woonplaats grenst aan de voet van het prachtige Zuid-Limburgse heuvelland, het vijfsterren landschap dat in vele opzichten doet denken aan de Italiaanse provincie Toscane. In tegenstelling tot Elubo kun je in Kunrade de vier jaargetijden met al hun charmes en grillen beleven. Het is er goed toeven, maar binnenshuis zal toch de verwarming of open haard een groot deel van het jaar moeten branden, om voor een aangename temperatuur te zorgen.

Op de vraag waarom Melaine hem een vriendschapsverzoek heeft gestuurd, antwoordt ze dat hiervoor geen specifieke reden is. Rico's profiel kwam 'toevallig' voorbijrijven.

Omdat ze in Elubo nog weinig vrienden heeft waar ze goede gesprekken mee kan voeren en omdat ze graag meer wil weten over het leven in andere landen en werelddelen, besloot ze bij

het zien van Rico's profiel het magische knopje 'Vriend toevoegen' in te drukken.

'Ik hoop dat ik je niet tot last ben en een goede vriend voor je mag zijn,' zegt ze.

Vervolgens gaat de dialoog verder in het Engels, maar omdat ze deze taal minder goed beheerst, geeft ze aan dat ze liever in haar moedertaal, het Frans, praat.

'Het is een mooie en gemakkelijke taal en je zult er versted van staan hoe snel je de taal onder de knie krijgt.'

'Waarom ook niet?', denkt Rico. Veertig jaar geleden heeft hij op de middelbare school Frans geleerd. Het voorstel van Melaine ziet hij als een unieke kans om zijn taalvaardigheden te verbeteren. Bovendien is het een goede hersentraining.

Melaine vertelt dat de plaats waar zij momenteel woont, behoort tot de parochie van de heilige St. Antonius van Padua, de minderbroeder die naar Noord-Afrika trok om er het Christelijk geloof te verspreiden.

De heilige St. Antonius is bij Rico bekend als de heilige die aangeroepen wordt bij het terugvinden van verloren voorwerpen en geliefden. Wie kent het lied van Rowwen Hèze, waarin Antonius wordt bezongen, niet? En wie kent het vers in dat mooie lied niet, waarin 'bezit' gerelativeerd wordt door te zeggen dat het beter is om iets moois te verliezen dan het nooit te hebben gehad?

In de parochie waar Melaine woont, bevinden zich verscheidene gemeenschappen die het, ondanks hun verschillen, goed met elkaar kunnen vinden. In Elubo leeft en bloeit het geloof onder de mensen. De parochie vervult er een zeer belangrijke sociale en spirituele rol. De geloofsgemeenschap zorgt goed voor de

priesters. Iedere zondag worden, na de kerkdienst, enkele parochianen aangewezen voor het schoonmaken van de onderkomens van de geestelijke vaders. Een andere groep bereidt hun dagelijkse maaltijden. Melaine's kookkunsten zijn daarbij niet onopgemerkt gebleven. Bij kerkelijke festiviteiten wordt derhalve herhaaldelijk een beroep op haar gedaan.

Rico herinnert zich soortgelijke verhalen van zijn ouders. Volgens hen ging het er lange tijd geleden in het katholieke zuiden net zo aan toe.

Melaine groeide op in Guinée, waar ze 32 jaar geleden voor het eerst het daglicht aanschouwde. Aan de Université National de la Guinée-équatoriale studeerde ze economie. Niet bepaald een richting die Rico zou hebben gekozen.

In Guinée beleefde Melaine en haar familie een hele mooie tijd. Dat veranderde snel toen haar vader uit het aardse leven werd weggerukt. Noodgedwongen verhuisde ze in 2013 met haar moeder en jongere broer naar Ghana om daar een nieuw leven te beginnen. Een zus van haar moeder die in Elubo een restaurant exploiteert, verschafte hen het eerste jaar een toevluchtsoord. Gelukkig hebben ze nu weer een eigen dak boven hun hoofd. Een klein huis in de naar het voormalige koninkrijk vernoemde buurtschap Ashanti. Het huis bestaat uit twee slaapkamers, een woonkamer, een keuken en een winkelruimte. Ze woont er graag. Alleen in het regenseizoen is het er soms afzien. Bij hevige regenval kan het water de huizen binnendringen en aanzienlijke schade aanrichten.

Omdat Melaine's moeder, wegens ontbrekende vergunningen, haar winkeltje moest sluiten en omdat Melaine momenteel zonder werk zit, valt het voor de familie niet mee om het hoofd boven water te houden. De ene dag komt er voldoende eten op

tafel, de andere dag wat minder. Daarnaast wordt haar moeder geplaagd door een reumatische aandoening. Melaine helpt haar zoveel als mogelijk. Financieel gezien is het een hele uitdaging. Om ervoor te zorgen dat haar broer kan studeren, zullen ze kleiner moeten gaan wonen. Klagen doen ze niet. Ze hebben elkaar en zijn diep gelovig hetgeen hen kracht en vertrouwen geeft. Melaine bidt elke dag om hulp en is ervan overtuigd dat die hulp zich ooit zal aandienen.

Rico aanschouwde het daglicht voor het eerst in Ubachsberg, het hoogstgelegen kerkdorp van Nederland dat bekend staat om de volmaakte graancirkels die er in 2002 werden aangetroffen. Omdat Rico op eerste kerstdag bij de kerststal met het water van de Heilige Geest gedoopt werd, is hij een echt kerstkindje.

Rico groeide op in de zestiger en zeventiger jaren van de vorige eeuw en absorbeerde het door de flower power beweging uitgedragen éénheidsgevoel en de boodschap van liefde volledig en bewust.

Het gezin waarin hij groot werd gebracht, leefde voor de muziek. Als de kinderen naar bed gingen, vielen zij met de warme klanken van vaders tuba in slaap en als zijn vader er niet was, zong moederlief een slaapliedje waardoor ze veilig en vredig de dromenwereld konden betreden.

Het verenigingsleven en saamhorigheidsgevoel leefde onder de mensen. Vriendschap, behulpzaamheid, respect en liefde waren de normen en waarden van die tijd. Als iemand hulp nodig had, hielp je en wanneer je op straat iemand tegenkwam dan groette je, ook al was het een wild vreemde.

Rico kreeg deze ingrediënten met de paplepel ingegoten en dat gold ook voor de muziek.

De liefde voor muziek, daar draaide in zijn familie alles om. Door weer en wind brachten zijn ouders de jongens naar de muziekschool, en om tijd te besparen, zat er op de brommer van zijn vader meestal een manneke teveel. De wetsdienaren hadden dat gelukkig niet in de gaten of ze knepen misschien een oogje dicht.

Vanaf het moment dat het kroost wist hoe ze de instrumenten moesten hanteren, schalde in huis de hele dag het koper. En als de instrumenten zwegen, dan bracht moeders zangstem de lucht weer tot trilling. Dat muziek de letterlijke sleutel tot het verkrijgen van de inzichten in de heelheidwetenschap zou worden, kon Rico toen nog niet weten.

Toen Rico twaalf was, had hij een bijna doodervaring. Hij ging helderder zien en kreeg plotseling interesse in de mysteries van onze aarde. De eerste jaren had hij niet in de gaten dat hij de wereld anders zag dan de meeste mensen. Voor hem waren droombeelden heel normaal.

Geverfd door de muziek en met informatica in zijn bagage, gaf Rico met zijn oude baas gestalte aan de computerafdeling van het laboratorium waar hij werkt. Zijn baas stond bekend als een mens die vanuit het hart leeft. Hij zag de mens achter het werk en had een blind vertrouwen in zijn medewerkers. Een bewust mens die wist dat zijn medewerkers het goud van de organisatie waren en hen ook dusdanig behandelde.

Door de innige samenwerking met zijn oude baas groeide Rico's inzicht in de chemie en begon hij de verbanden te zien met de wijze waarop onze computers werken in relatie tot ons bewustzijn. Wanneer zijn baas 's middags op kantoor met hem lunchte, filosofeerden zij vaak over het mysterie van ons ware zijn.

ZEN, het inzicht krijgen in de ware aard van ons leven, was een favoriet onderwerp. Ben ik de mens die kijkt naar de vlinder op de bloem of ben ik de vlinder die een mens waarneemt? Rico vond het heerlijk om op die manier met hem te kunnen praten.

Tijdens zijn drieëndertigste levensjaar brak de periode aan waarin hij de samenhang der dingen beter begon te zien. Dat was toen de atomaire absorptie spectrofotometer het lab werd binnengereden. Onlangs heeft hij er met zijn vrienden nog over gesproken, hoe ze met een aantal mensen rond het apparaat stonden en hij een verhaal vertelde hoe hij de wereld zag en dat er volgens hem een bewustzijnsvorm moest zijn die alles doordringt en alles met elkaar verbindt. Hij voelde dat hij gelijk had, maar hoe het precies in elkaar zat wist hij toen nog niet. Stapje voor stapje kwam hij dichterbij de waarheid.

Twee jaar later reikte een andere apostel hem de hand om de volgende trede van de trap naar het licht te betreden en begon hij de subtiele energieën waar te nemen.

In Kunrade, waar Rico met zijn vrouw en kinderen woont, werd net als in zijn geboortedorp een graancirkel aangetroffen. In het jaar dat de cirkel in Kunrade opdook, werd het fenomeen nog lacherig weggewuifd. Naarmate de geometrische vormen steeds complexer werden en de cirkels overal ter wereld opdoken, groeide de overtuiging dat dit geen mensenwerk kon zijn. Rico heeft wel eens gedacht dat ze door hogere bewustzijnsvormen worden gemaakt. Lichtwezens die als vortexen over de velden vliegen en boodschappen voor ons achterlaten. Rico ziet een duidelijke relatie tussen de cirkels en de heilige geometrie.

Een ander mystiek fenomeen dat Rico in de buurt waarnam, waren de zich snel verplaatsende oranje bollen in de lucht. Een

aantal achtereenvolgende jaren werden ze in Kunrade gesignaleerd. Rico is niet de enige die de objecten zag. Zonder enig geluid verschenen ze aan de hemel, een mysterieuze oranje bol die een vliegtuig volgde, plotseling bleef hangen en zich in tweeën deelde. De bol die uit de eerste tevoorschijn kwam, viel loodrecht naar beneden. Doordat Rico zich in een woonwijk bevond, werd de vallende bol door de omliggende huizen aan het zicht onttrokken. De moederbol hing roerloos in de lucht, maar maakte op het moment dat Rico dacht dat de vallende bol de grond zou raken, een haakse bocht waarna hij met een gigantische snelheid in de richting van Heerlen vloog.

Boven Heerlen verschenen meerdere bollen uit de bol waarna ze in formatie met hoge snelheid in verschillende richtingen wegvlogen. Het voorval maakte indruk op hem. Maar met verklaringen dat het om aardlichten ten gevolge van tektonische spanningen bij de breuklijnen ging of dat er misschien een weerballon naar beneden zou zijn gekomen, moest hij het verder maar doen. Inmiddels worden de bollen overal ter wereld gesignaleerd, ook op plaatsen waar in de verste verte geen breuklijnen te bekennen zijn. Op YouTube zijn video opnames te vinden waar de Orbs, zoals de lichten genoemd worden, in formatie vliegen, net zoals het voorval dat Rico in zijn buurtschap zag.

Na een paar dagen verschijnt Melaine weer op de chat. Rico vertelt haar dat hij al een aantal jaren, 's morgens en voordat hij 's avonds naar bed gaat, mediteert. Door een foutje in de vertaling komt zijn boodschap niet helemaal duidelijk over. Hij legt haar uit dat hij gelooft in de spiritualiteit, maar dat hij zich niet kan identificeren met religies. Om het contact met DE BRON te maken en zijn gedachten tot stilstand te brengen, vindt hij meer baat bij meditatie.

'Het geeft me een rustig en intens gevoel van liefde, een gevoel van totale verbondenheid, zegt Rico.'

'Ah, ik begrijp het nu beter. Ik denk dat we op dezelfde golflengte zitten. Ik ben ook gedoopt. Ik heb mijn naaste lief, net zoals God. Ik bid elke avond voor het slapen gaan en 's morgens wanneer ik wakker word. En ik zing in het koor. En volgens de Bijbel is zingen dubbel zo krachtig als bidden.'

'Voor mij is God het collectieve bewustzijn van alles wat er is en zijn wij een deel van dit bewustzijn.'

'God is liefde, Rico. Hij heeft ons de vrijheid gegeven om te kunnen kiezen. Het belangrijkste is om niet te vergeten dat God er voor ons allen is. Ik ben een aardige, openhartige, zeer gevoelige vrouw en geef er in mijn relaties met anderen de voorkeur aan dat men in elk opzicht eerlijk is en de waarheid spreekt, hoe pijnlijk die soms ook kan zijn. Om de weg van God te volgen is het belangrijk te weten hoe te vergeven. Het leven kent zo zijn geheimen. God is met ons en wij zijn met God. Het gaat erom dat we geloven in wat we doen.'

De laatste jaren komt Rico heel vaak mensen tegen die spontaan met hem beginnen te praten over het geloof. En allemaal vanuit